

kelte virksomheder på betalingskortmarkedet får tilskyndelse til at forbedre effektiviteten.

Endvidere forslås det i *stk. 2*, at Konkurrencestyrelsens hjemmel til at indhente alle nødvendige oplysninger for tilsynet med §§ 78-81 videreføres uændret. Bestemmelsen er inspireret af konkurrencelovens § 17, idet det bemærkes, at det er Konkurrencestyrelsen selv, der skønner hvilke oplysninger, der er nødvendige for styrelsens tilsyn efter § 98.

Det fremgår modsætningsvist af *stk. 3*, at Konkurrencestyrelsens anmodning om oplysninger, jf. *stk. 2*, ikke kan indbringes for Konkurrenceankenævnet. Den endelige afgørelse af tvister vedrørende nødvendigheden af oplysninger henhører under domstolene.

Det anses imidlertid for hensigtsmæssigt, at Konkurrencestyrelsens afgørelser efter *stk. 1*, fortsat skal være undergivet rekurs til Konkurrenceankenævnet efter de regler, der gælder for klager over Konkurrencerådets afgørelser.

Det følger af *stk. 4*, at Konkurrencestyrelsen afgørelser efter *stk. 1*, fortsat skal kunne påklages til Konkurrenceankenævnet af den afgørelsen retter sig til, eller den som i øvrigt har en individuel, væsentlig interesse i sagen.

Det forslås videre, at bestemmelsen i *stk. 5* om, at klager over afgørelser truffet af Konkurrencestyrelsen eller Konkurrenceankenævnet kan tillægges opsættende virkning, bibeholdes.

Da tilsynet efter *stk. 1* i vidt omfang svarer til konkurrencelovens regulering af virksomheder med en dominerende stilling efter konkurrenceloven, er det fundet hensigtsmæssigt og konsekvent fortsat at regulere offentlighedsspørgsmålet, jf. forslaget til *stk. 6*, på samme måde, som det er sket i konkurrenceloven. Bestemmelsen er dog konsekvensændret, så den svarer til den gældende bestemmelse i konkurrenceloven.

Ved at gøre dette sikres det, at virksomheder ikke behandles forskelligt i sager, der i vidt omfang må forventes at indeholde de samme typer information. Praksis efter konkurrenceloven vil derfor være vejledende for fortolkningen.

Stk. 7 og 8 forslås videreført uændret i forhold til lov om visse betalingsmidler § 21. Disse bestemmelser vedrører muligheden for offentliggørelse af Konkurrencestyrelsens afgørelser efter *stk. 1*.

Ligeledes forslås det, at *stk. 9* videreføres uændret. Bestemmelsen forpligter økonomi- og erhvervsministeren til hvert andet år at afgive en rapport om forholdene på betalingskortmarkedet til Folketinget. Konkurrencestyrelsen varetager sekretariatsfunktionen for ministeren i forbindelse med udarbejdelsen af rapporten.

Det fremgår af bemærkningerne til lov nr. 459 af 10. juni 2003 om ændring af lov om visse betalingsmidler, som fremsat den 30. april 2003, Folketingstidende 2002-03, Tillæg. A 6825 ff., at økonomi- og erhvervsministeren skulle afgive sin første rapport den 1. januar 2006. Ministeren har afgivet en rapport medio januar 2008. Der foreslås, at rapporterne fremover skal foreligge omkring 1. april, således at næste rapport skal forelægges omkring 1. april 2010.

Til § 99

Det foreslås i § 99, at videreføre Konkurrencestyrelsens mulighed for at anvende tvangsbøder over for virksomheder, der ikke efterkommer styrelsens anmodning om at afgive oplysninger, eller som ikke efterkommer et påbud. Bestemmelsens indhold er uændret, men er af lovtekniske grunde nyaffattet.

Til § 100

Bestemmelsen i *stk. 1* fastsætter, at omkostninger ved Forbrugerombudsmandens og Konkurrencestyrelsens administration af denne lov pålignes udbydere af betalingstjenester, jf. § 6, nr. 9, og udbydere af betalingssurrogater, jf. kapitel 10 i forhold til omsætningen.

Efter *stk. 2* kan økonomi- og erhvervsministeren fastsætte nærmere regler om gebyrets fastsættelse og om Forbrugerombudsmandens og Konkurrencestyrelsens opkrævning heraf.

Til § 101

Med § 101 foreslås det, at økonomi- og erhvervsministeren bemyndiges til inden for lovens område at fastsætte nærmere regler for anvendelsen af digital kommunikation og opbevaring af oplysninger. Forslaget skal ses som et led i regeringens handlingsplan fra 2002 for modernisering af formkrav i lovgivningen, der unødigt hindrer digital kommunikation.

Idet der er tale om et område med en hurtig teknologisk udvikling, og da reglerne vil skulle tilgodeses forskelligartede hensyn, foreslås det, at den nærmere regelfastsættelse sker på bekendtgørelsesniveau.

Forslaget skal for så vidt angår digital kommunikation ses i sammenhæng med forvaltningslovens § 32 a, hvorefter vedkommende minister har mulighed for at fastsætte nærmere regler om digital kommunikation ved privates henvendelser til den offentlige forvaltning. Med den foreslåede hjemmel i dette lovforslag vil der herudover kunne fastsættes regler om den offentlige forvaltnings, herunder Finanstilsynets, henvendelser til private. Kommunikation mellem kunder